

**Giné, C. et al. (2007).
L'Escala d'Intensitat de Suports
(EIS). Traducció i adaptació de
Suports Intensity Scale. AAIDD
American Association on
Intellectual and Developmental
Disabilities. Barcelona: APPS,
Federació Catalana Pro Persones
amb Retard Mental.**

Mariona Dalmau i Maite Pró

L'Escala d'Intensitat de Suports (EIS) és un instrument que avalua la intensitat i les necessitats dels suports que necessiten les persones amb discapacitat intel·lectual (DI), i serveix per a mesurar les seves competències personals.

Està elaborada a partir del paradigma dels suports i de la nova concepció sobre les persones amb DI proposada per l'Associació Americana sobre la Discapacitat Intel·lectual i del Desenvolupament (AAIDD). La seva finalitat és millorar la qualitat de vida de les persones amb DI i la de les seves famílies.

L'adaptació i validació de l'EIS l'ha realitzat el grup de recerca *Discapacitat i Qualitat de Vida: Aspectes Educatius* de la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport Blanquerna de la Universitat Ramon Llull –amb un conveni de col·laboració amb la Federació Catalana Pro Persones amb Retard Mental (APPS)–. La mostra és de 352 persones de tot Catalunya. Hi han participat serveis, institucions i centres dedicats al treball amb persones amb DI, al llarg de l'any 2006. D'aquesta manera, es confirma la seva voluntat de contribuir a la millora dels serveis per a les persones amb DI de Catalunya.

Els resultats que aporta l'EIS proporcionen informació adequada que pot servir d'ajuda als equips de planificació, a les institucions en general i als prestadors de serveis, per tal de poder atendre millor les diverses necessitats de suport de les persones amb DI.

Així, doncs, un dels seus objectius és proporcionar informació funcional i útil per a aquells que gestionen els suports, de manera que encertin millor la manera de facilitar aquests serveis.

Hi ha diferència entre les escales de conducta adaptativa i la d'EIS, però per a realitzar el diagnòstic de la DI, continua essent necessari l'ús de les escales de conducta adaptativa.

L'EIS està formada per quatre documents: orientacions per a entrevistar persones amb discapacitat, descriptors dels ítems, formulari i manual de l'usuari.

El primer document, després d'una introducció, explica el desenvolupament de les entrevistes amb l'EIS, concretant els seus beneficis i consells per a dur-les a terme, afegint-hi un protocol. Finalitza amb unes orientacions i uns recursos sobre els aspectes necessaris a tenir en compte pels entrevistadors.

El segon i el tercer document són els que expliquen els descriptors dels ítems i el formulari pròpiament dit.

El quart document –Manual de l'usuari– té sis capítols:

- El primer fa una presentació de l'Escala, contextualitzant-la i explicita quina és la seva finalitat.
- El segon organitza els ítems en tres seccions.
 - La primera, «Escala de Necessitats de Suport», inclou: *activitats de la vida domèstica* –són habilitats relacionades amb la cura personal i el manteniment de la llar–; *activitats de la vida comunitària* –són ítems relacionats amb l'ús del transport, del temps lliure, participació en activitats comunitàries, etc.–; *activitats d'aprenentatge al llarg de la vida* –aquestes fan referència a la capacitat de resolució de problemes, a l'ús de les habilitats acadèmiques funcionals–; *activitats de treball* –menciona les habilitats per al treball, com fer les feines amb el ritme demanat, o buscar ajuda quan la necessiti–; *activitats de salut i seguretat* –fent ús dels serveis d'atenció sanitària, o mantenint un bon estat físic i emocional–; *activitats socials* –són aquests uns ítems relacionats

- amb aquelles capacitats de relació fora de l'entorn familiar, participar en activitats de lleure amb altres persones, etc.
- La segona, «Escala Complementària de Protecció i Defensa» comprèn: *Protecció i defensa* –els seus ítems al·ludeixen a la defensa de si mateix, administració econòmica, etc.
 - La secció tercera, «Necessitats de Suport mèdic i conductu- al excepcional» contempla suports referits a l'atenció respi- ratòria, alimentació, etc., o bé a la prevenció de lesions a d'altres o a si mateixos, etc.
- El capítol tercer explica les puntuacions i interpretacions de l'EIS. Descriu com puntuar l'Escala i com realitzar la interpre- tació dels resultats. Es proporcionen, amb exemples, les ins- truccions necessàries per al càlcul de les puntuacions.
 - El capítol quart descriu l'ús de l'Escala per a portar a terme plans de desenvolupament individual centrats en la persona. A través de tres exemples, s'expliquen els beneficis i les precau- cions necessàries per al bon ús d'aquest instrument.
 - El capítol cinquè inclou uns exemples d'anàlisi descriptiva –d'assignació de recursos, del finançament, etc.– de les neces- sitats de grups amb dades de l'EIS.
 - El sisè i darrer capítol explica les seves propietats tècniques. Els membres de grup de recerca, mencionat anteriorment, ex- pliquen aquí com s'ha realitzat l'adaptació i validació de l'Es- cala. Es presenten el procés d'estandardització, les normes i la ma- nera d'escollir la mostra, facilitant els indicadors de fiabilitat i validesa. Finalment, s'afirma que són els futurs investigadors i professionals els qui, posant en pràctica aquest instrument, en validaran progressivament la fiabilitat i l'eficàcia.

Ja hem comentat que en el capítol quart es parlava de com utilitzar l'Escala per a portar a terme Plans de desenvolupament individual cen- trats en la persona. Tan sols prenent com a exemple aquesta aportació, que afavoreix la tècnica que estem analitzant, es pot argumentar la seva eficàcia.

Entre les vies de treball per tal de garantir un suport per a aconseguir acceptar la pròpia identitat, no hem d'oblidar la importància que té

l'elaboració d'aquest Pla Personalitzat de Suport per a cada persona amb discapacitat, seguint la metodologia de *planificació centrada en la persona*. Aquesta metodologia es basa en el següent:

- Donar protagonisme a la persona amb discapacitat.
- Identificar visions de futur positives i possibles basades en *com volen viure*.
- Establir la col·laboració permanent amb el cercle de suport, tant natural com professional.
- Ajudar la persona a valorar les habilitats i capacitats que té (FEAPS, 2004).

En la planificació centrada en la persona, la persona amb DI és un subjecte actiu, que decideix. Algunes de les qüestions a tenir en compte són aquestes: considerar les diverses sessions que comporta programar aquesta metodologia com una oportunitat per a enfortir la persona i millorar l'autoestima –centrant-se més en les capacitats i no tant en les limitacions–; respectar les seves decisions, ajudant-la en el procés de construir plans i metes en coherència amb les seves possibilitats.

D'altra banda, essent les mateixes persones amb discapacitat les que responen a l'Escala, aquest fet ajuda a esbrinar l'opinió dels interessats i a poder comunicar els seus desitjos i necessitats.

Estem convençuts que L'Escala d'Intensitat de Suports serà una eina molt útil per a tal de gestionar els suports i serveis que ja existeixen, fent-ne un millor aprofitament, i també per a crear-ne de nous. Són aquests un conjunt de passos, que es dirigeixen a fer realitat la necessitat d'incorporar de ple a la societat, amb tots els seus drets, les persones amb discapacitat, per tal de poder fer el camí cap a l'autodeterminació –dimensió central del concepte de qualitat de vida i entesa des de la doble concepció de capacitat i de dret– i aconseguir el seu projecte de futur.

Referència: Giné, C.; Alomar, E.; Balcells, A.; Borràs, E.; Carasa, P.; Carbó, M.; Font, J.; Garcia, M.; González, M.; Gordillo, C.; Mas, J.; Rueda, P.; Salvador, F. y Vidal, X. (2007). *L'Escala d'Intensitat de Suports (EIS). Traducció i adaptació de Suports Intensity Scale. AAIDD American Association on Intellectual and Developmental Disabilities*. Barcelona: APPS, Federació Catalana Pro Persones amb Retard Mental.